

JAVNA ZAHVALA

Ob zaključku letošnje solidarnostne akcije ljubljanske mladine

KOZJE 73

Pokrovitelj in organizator se najlepše zahvaljuje vsem delovnim organizacijam, ki so prispevale potrebna materialna sredstva, prevoze in drugo, vsem, ki so nakazali finančna sredstva za izgradnjo vodovoda v Kozjem, vsem umetnikom in predavateljem za njihove brezplačne nastope v brigadi; skratka vsem, ki so kakorkoli pomagali pri akciji.

OBČINSKA KONFERENCA ZMS LJUBLJANA — CENTER
MESTNA KONFERENCA ZMS LJUBLJANA

Solidarnostna akcija »Kozje 73«

več so njeni sledovi mnogo širši, primer sodelovanja prebivalcev iz dveh občin.

Ker je ravno lanska akcija sprožila razumevanje mladih za tovrstno dejavnost in ker je pomoč in učinek imel tako velik odziv v sami občini Smarje pri Jelšah, zlasti na področju Kozjanskega, smo letos nadaljevali to akcijo, vendar v širšem obsegu.

Akcije Kozje 73 se je udeležilo 250 mladink in mladincev iz Ljubljane, Slovenije in iz drugih krajev Jugoslavije. Prišli so iz Arilja, ki je, mimogrede povedano, pobrateno z občino Smarje pri Jelšah, iz Beograda, Bileče in ne nazadnje iz občine Smarje pri Jelšah. Skoraj bi lahko rekli, da smo imeli »vezno« brigado v našem. V samo pripravo akcije pa so se vključile tudi ostale občinske konference ZM in Skupščina občine Ljubljana, koordinacijo je prevzela Mestna konferenca ZMS Ljubljana, pokrovitelj pa je ostala skupščina občine Ljubljana-Center.

Akcija je bila dvoimenska, od 1. do 21. julija in od 21. julija do 12. avgusta. V vsaki izmeni so bile tri brigade po približno 40 ljudi.

Prva brigada je izkopala jarek za vodovod, polagala cevi in delno zakopala jarke za tlačni preizkus, pomagala pa je tudi domačinom pri napeljavi vodovoda od glavnega voda do hiš. Vodovod je gradila na relaciji Lesično—Pilštanj (rezervoar)—Vinagora (rezervoar)—Zdole.

Druga brigada je urejala ceste za stalni promet (to se pravi, da so prevozne v vseh vremenskih razmerah): Polana—Penkovo selo, Kozje—Zdole, Gubno.

Tretjo brigado so sestavljali: —dijakinje Srednje šole za medicinske sestre —dijakinje Vzgojiteljske šole —dijaki Tehnične elektro šole —dijaki Gradbene srednje šole —geodetska smer.

Dijakinje Srednje šole za medicinske sestre in medicinske sestre iz Beograda so pomagale osebju zdravstvene postaje Kozje, dežurale na trasi in v naselju in opravljale patrolna služba, občasno pa so tudi pomagale pri delu socialni službi občine pri njihovem delu na terenu.

Dijakinje Srednje vzgojiteljske šole so organizirale 4 (štiri) otroške vrtnice v Lesičnem (v šoli), v Kozjem (v pisarni DP organizaciji) v Podstredju (osnov-

Pomoč mladinskih delovnih brigad pri gradnji komunalnih naprav (vodovodov)

A) Fužine

1. Čiščenje trase po strojнем zasipu v dolžini 6 km 700 m a 30 din	21.000
2. Izkop za vodovod VI. ktg. terena 1620 kubičnih metrov a 200 din	324.000
3. Razkladanje salonitnih cevi Ø 200 400 kom a 6,20	2.480
4. Razne cevi ob trasi Ø 200 300 kom a 16,20	4.860
5. Pomoč pri razvijanju in polaganju alk. cevi 300 m a 6,00	3.600
6. Zasip jarka po položitvi alkatlen cevi 1200 kubičnih metrov a 24,40	29.280
	385.220

B) Vinski vrh

Kopanje in čiščenje kanala, raznašanje cevi, pomoč pri polaganju cevi, spodbijanje in zasipavanje cevi 700 m a 30 din	21.000
skupaj:	406.220

na šola) in na Vetrniku (v domači hiši družine Klavžar) s tem, da smo v drugi izmeni imeli samo tri otroške vrtnice. Vrtnice na Vetrniku je zaradi premajhnega števila otrok ukinjen. Zato pa so bili ostali vrtnice izredno dobro zasadeni kljub temu, da so bili prvič organizirani na ožjem področju Kozjanskega. Po vsej verjetnosti bo temeljna izobraževalna skupnost občine Smarje pri Jelšah na podlagi izkušenj vzgo-

jiteljic ustanovila do leta 1975 stalni otroški vrtec v Kozjem.

Dijaki tehnične elektro šole so v času trajanja brigade, to se pravi v šestih tednih, elektrificirali (notranja instalacija) 33 hiš, predvsem borcev in socialno šibkih občanov. Material so prispevale Jugotehnika in Elma.

Geodeti pa so pomagali komunalni službi občine izmeriti in trasirati vodovod.

Prostovoljno delo brigadirjev na vaških cestah

Redno delo pri vodovodu je brigadirje zaposlovalo do 13. ure vsak dan, razen sobote in nedelje. Prosti čas, ki jim je ostal v popoldnevih ob sobotah in nedeljah so podarili občinom za ureditev cest. To so bile ceste, ki vežejo vasi z glavno cesto. Vse te ceste so v zelo slabem stanju, tako da je bil prevoz v slabem in motnem vremenu, posebno pa po zimni, otežen. Brigadirji so letos vsaj najtežavnejše primere želeli izboljšati.

Akcije so izvedli na cesti Polana—Penkovo selo v dolžini 2 km.

Kozje—Zdole na dolžini 5 km Polana—Gubno na dolžini 15 km Ješovce—Podsreda pa na dolžini 3 km

Cesta Polana—Penkovo selo

Brigadirji so bili na tej cesti vsega skupaj petkrat. Bili so tri popoldneve, vsakokrat 50 ljudi 4 ure, soboto in nedeljo, vsakokrat 90 ljudi 9 ur.

V soboto in nedeljo so imeli v kamionu Lesično svoj nakladalec in še dva kamiona, ki

sta vozila po 7 kubičnih metrov in po 5 kubičnih metrov gramoz.

Brigadirji so gramoz razgrinjali in razvijali večje kose. Ob cesti so čistili vejevje in izkopali 800 m jarkov. Vgradili so tudi dva propusta iz betonskih cevi Ø 30 cm.

Delovnih ur	2070 a 30,00 din	62.100,00
Nakladec	270 m ³ 5,00 din	2.160,00
2 kamiona pripeljala	10 m ³ 20,00 din	2.000,00
		66.260,00

Cesta Kozje—Zdole

Dolžina ceste je 5 km. Brigadirji so na tej cesti klesali vejevje ob trasi, izkopali 800 m jarkov. Imeli so trikrat svoj kamion, ki jim je pripeljal 150 kubičnih metrov gramoz, ki

so ga sami razgrinjali, nekaj kamionov pa tudi sami naložili. Na tej cesti je buldožer vrezal 500 m nove trase, ki so jo potem uredili. Brigadirji so tu delali 2 dni, po 80 ljudi 9 ur, in 2 popoldneva, 40 ljudi 4 ure, in še en dan, 20 ljudi 9 ur.

ure brigadirjev	2.120 ur a 30,00 din	63.600,00
kamion	150 m ³ a 20,00 din	3.000,00
		66.600,00

Cesta Polana—Gubno

Dolžina ceste 1,8 km. Urejevali so jarke in razgrinjali gramoz. Delali so eno popoldne, 40 ljudi 5 ur.

ure brigadirjev	200 ur a 30,00 din	6.000,00
-----------------	--------------------	----------

Cesta Ješovce—Podsreda

Dolžina ceste je 3 km. Na tej cesti so brigadirji čistili vejevje ob cesti, zasipavali luknje z gramozom, ki je že bil naložen.

600 x 0,50 x 0,8	240 m ³ x 150,00	36.000,00
------------------	-----------------------------	-----------

Zgoraj naveden ceste še niso vse, kek delajo še danes in jutri.

Rekapitulacija:		Delo električarjev
Ceste	138.860,00	
Elektrifikacija	36.000,00	
Vodovodi	406.220,00	
Skupaj vrednost del	581.080,00	

1 ura brigadirja = 35,90 ND
33 hiš x 4 brigadirji
132 x 7 ur
924 x 35,00 ND
2772
4620
32340 ND
1500 m kabla PPR 2 x 2,5 a 2,80
150 stikal OG a 9,55
100 vtičnic OG a 9,00

Skupaj		38.872,50
--------	--	-----------

Brigade so bile nameščene v osnovni šoli v Kozjem. Razen šole smo imeli na razpolago še telovadnico s kopalnicami, igrišča za nogomet, košarko in odbojko, gasilski dom, ki je bil od šole oddaljen 100 m; v njem smo imeli kuhinjo, jedilnico in prostor za družbena srečanja. Za množičnejše prireditve nam je kulturno društvo dalo na razpolago kino dvorano.

Poskrbeli smo tudi za idejno-politično izobraževanje, kulturno in športno-rekreativno dejavnost.

V brigadi smo dvakrat tedensko imeli predavanja. Vrstila so se predavanja o osnutku nove ustave, konceptji SLO, o odnosu religije in cerkve, o manjšinskem vprašanju itd.

Na začetku vsake izmene so brigadirji in sodelavci iz Ljubljane organizirali partizanske mitinge. V prvi izmeni v počastitev dneva borcev, v drugi izmeni pa v čast dneva vstaje.

Kar se tiče športne dejavnosti, so brigadirji imeli več športnih srečanj z mladinci iz ljubljanskih podjetij in iz podjetij občine Smarje pri Jelšah, da o športnih dnevih brigadirjev niti ne govorimo.

Večere v brigadi pa smo zapolnili z brigadirskimi večeri in plesi, s katerimi smo dosegli stik z domačini, in pa s filmi, ki nam jih je pošiljal Vesna film dvakrat na teden kot pomoč brigadi.

Ne smemo pa pozabiti na informiranje v brigadi. Izhajal je brigadirski časopis »KRAMP«, imeli smo pa tudi svojo foto službo, ki je razpolagala s tremi stenočasi.

Tudi letos smo se odločili, da za financiranje brigade naprosimo delovne organizacije v Sloveniji, predvsem pa v Ljubljani.

Rezultati takega načina zbiranja sredstev so jasno pokazali, da so delovni ljudje v podjetjih pripravljivi prispevati finančna in materialna sredstva za tako solidarnostno akcijo, ki ni samo solidarnostna, temveč tudi prispevek mladine in ostalih občanov Ljubljane izgradnji spominskega parka Kumrovec—Kozjansko.

Lanska akcija in letošnje nadaljevanje kažeta, kako je tako pot lahko uspešna. In prepričani smo, da bodo podobno pot ubrale tudi OK ZMS širom Slovenije.

Na začetku novega šolskega leta

Ta mesec se je začelo novo šolsko leto. V občini Center je sedlo za šolske klopi 4.550 osemletkarjev (med njimi je 658 — prvčkov) in okrog 5.390 učencev raznih srednjih strokovnih šol.

Osnovne šole v občini Center imajo letos 95 učencev več kot lani. Vsi učenci na teh šolah niso iz občine Center. Po sporazumu z osnovnimi šolami drugih občin vpisujejo osnovne šole Toneta Tomšiča, Majde Vrhovnikove in Prule tudi viške otroke, osnovna šola dr. Jožeta Potrča mošćanske, na osnovni šoli Prežihovega Vrance pa imajo srbohrvatske oddelke za celo Ljubljano.

V letošnjem šolskem letu bo osnovna šola Majde Vrhovnikove dobila težko pričakovano telovadnico. Doslej so morali učenci te šole telovaditi v dveh manjših kletnih prostorih. Po krivdi nevestnih obrtnikov niso mogli začeti telovaditi v novih prostorih že ob začetku šolskega leta. Strokovna komisija je pri tehničnem prevzemu našla vrsto pomanjkljivosti: zlasti, da še ni bilo montirano telovadno orodje in niso bile urejene sanitarije. Obrtniki zdaj vse to popravljajo, učenci pa lahko uporabljajo samo še enega od nekdanjih dveh zaslitih telovadnih prostorov — v drugega se je že vseli oddelček podaljšane bivanja. Upajmo, da bodo obrtniki končno le opravili svoja dela, kot se spodobi in bodo kletni prostori služili samo še za rekreacijo otrok v podaljšanem bivanju, kadar bo slabo vreme.

Ob začetku šolskega leta so verjetno mnogi starši nejevoljno odštevali denarce za šolske knjige in padale so pikre pripombe na račun »brezplačnega šolanja«. To je ena plat medalje. Drugo pa smo slišali na oddelku za družbene službe pri Občinski skupščini Center. Tam so nam povedali, da na osnovnih šolah v Centru podporne knjižnice nikakor ne morejo zaživeti.

Pa ne, da ne bi poskušali. Občinske strokovne službe na začetku vsakega šolskega leta pripravijo šolske knjige, naj zbirajo šolske knjige, ki bi jih bili učenci pripravljivi prepuštili naslednikom. Šole so res zbrale nekaj rabljenih učbenikov, ugotovile pa so, da zanje ni pravega zanimanja. Kupili so tudi nove učbenike za matematiko v prvih razredih, toda starši so otrokom raje kupili

lastne knjige, čeprav bi jih lahko dobili v šoli za skromno odškodnino. To priča o močni težnji — ne le pri učencih, pač pa tudi staršev — naj imajo učence svojo učbenik. Verjetno je sram, da bi si izposojali knjige v šoli, ko pa imajo vsi drugi lastne učbenike.

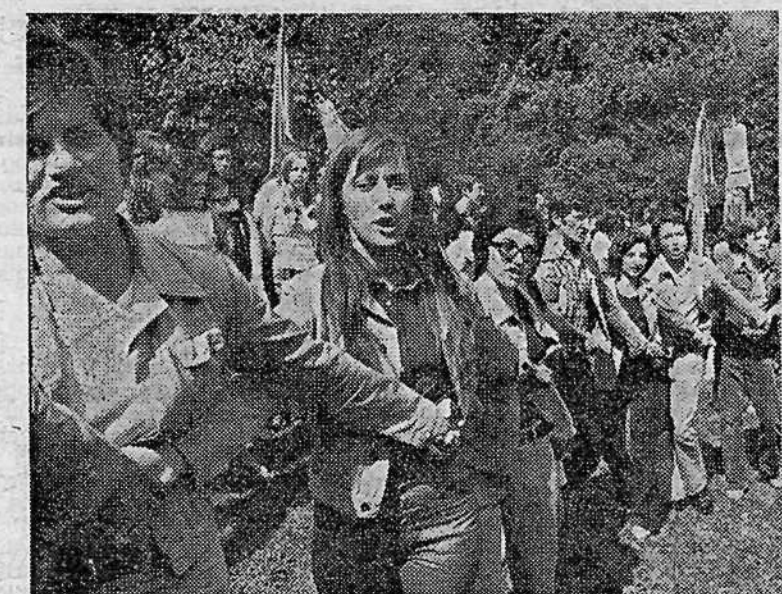
V občini Center je tudi precej srednjih šol: dve gimnaziji in vrsta srednjih strokovnih šol. Vse te šole so v starih prostorih, od katerih so mnoga vse prej kot ustrezna. Znano je, kako neprimerni so prostori v križankah za šole za oblikovanje. Tudi 350 gojenk šole za medicinske sestre ni v nič boljših razmerah. Isto velja za sedmo II. gimnazijo.

II. gimnazija ima dve težavi. Prvo je vprašanje telovadnice, ki je dobrih sto metrov oddaljena od gimnazije in premajhna, da bi lahko v njej telovadili vsi dijaki. Lani so imeli zato krajše ure telovadbe, letos pa imajo sporazum s TVD Partizanom: zvečer uporablja Partizan njihove prostore, zato da smejo dijaki II. gimnazije podnevi telovaditi v Narodnem domu. Dijaki morajo hoditi k telovadki posebej, v času ko nimajo rednega pouka. Na to, da bi imeli telovadbo med rednim poukom, sploh ne morejo pomisliti, saj so telovadnice preveč oddaljene.

Razen tega stoji II. gimnazija na neprimernem kraju in nima dovolj prostorov za sodobni pouk. Učilnic ima sicer dovolj, nima pa dovolj kabineto, v katerih bi lahko učitelji uporabljali sodobna učila. Promet na cestah poleg šole moti pouk s hrupom in zastruplja zrak. Hudo so utesnjeni tudi profesorji. Zbornica ni dovolj velika, da bi jih sprejela vseh 60. Kar po trije si morajo deliti in predal za mizo. Posebna komisija iz delovne proforskega zbora je lani pripravila program, kako bi se dalo sorazmerno preprosto odpraviti glavne težave. V zdaj tretjega nadstropja, ki je večinoma izkoriščena, bi lahko pridobili kabineta za vaje in fizike in kemije.

V četrtem nadstropju bi se dalo urediti predavalnico za uporabo avdiovizualnih sredstev. Treba bi bilo tudi urediti preučevanje v razredih. Vse skupaj bi po predračunih stalo 590.000 dinarjev. Edina težava je, da gimnazija tega denarja nima in za zdaj tudi ne kaže, da bi ga lahko kje dobila.

L. J.

...kot v prostem času